Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2020*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TARGET VENTURES – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

Στην υπόθεση T-273/19,

Target Ventures Group Ltd, με έδρα τη Road Town (Βρετανικές Παρθένοι Νήσοι), εκπροσωπούμενη από τους T. Dolde και P. Homann, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τους P. Sipos και V. Ruzek,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Target Partners GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Klett και C. Mikyska, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Φεβρουαρίου 2019 (υπόθεση R 1684/2017-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Target Ventures Group και Target Partners,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, V. Kreuschitz και G. Steinfatt (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: R. Ūkelytė, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Απριλίου 2019,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Ιουλίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιουλίου 2019,

έχοντας υπόψη το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 3ης Δεκεμβρίου 2019 και την απάντηση της προσφεύγουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Δεκεμβρίου 2019,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Ιουνίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η παρεμβαίνουσα, Target Partners GmbH, η οποία εδρεύει στο Μόναχο (Γερμανία), είναι ταμείο κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου. Από το 2002 είναι δικαιούχος, μεταξύ άλλων, του ονόματος τομέα «targetventures.com» και, από το 2009, του ονόματος τομέα «targetventures.de». Εντούτοις, το περιεχόμενο των ιστοτόπων που έχουν καταχωριστεί με τα εν λόγω ονόματα τομέα αναφερόταν πάντα και αποκλειστικά στην TARGET PARTNERS, ήτοι το σημείο υπό το οποίο η παρεμβαίνουσα παρέχει τις υπηρεσίες της. Συγκεκριμένα, οι ανωτέρω ιστότοποι απλώς ανακατηύθυναν τους χρήστες στον επίσημο ιστότοπο της παρεμβαίνουσας, «www.targetpartners.de», και μάλιστα εμφάνιζαν το περιεχόμενό του.

2 Η προσφεύγουσα, Target Ventures Group Ltd, η οποία εδρεύει στη Road Town (Βρετανικές Παρθένοι Νήσοι), ισχυρίζεται ότι είναι επίσης ταμείο κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου. Υποστηρίζει ότι δραστηριοποιείται υπό το σημείο TARGET VENTURES στη ρωσική αγορά κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου από το 2012 και στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης τουλάχιστον από τις 8 Μαρτίου 2013. Μεταξύ της 23ης Δεκεμβρίου 2013 και της 18ης Δεκεμβρίου 2014, παρέσχε, όπως προβάλλει, χρηματοπιστωτικές και νομισματικές υπηρεσίες υπό το ίδιο σημείο σε πέντε επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Ένωση. Ως αντάλλαγμα για την οικονομική συνεισφορά της, απέκτησε, για λογαριασμό των δικών της επενδυτών, συμμετοχές στις επιχειρήσεις αυτές. Κατά την εν λόγω εταιρία, τις επενδύσεις αυτές αποδεικνύουν πλείστοι όσοι εξειδικευμένοι ιστότοποι, καθώς και οι ιστότοποι των εν λόγω επιχειρήσεων.

3 Δύο εταίροι της προσφεύγουσας ή τρίτου ενεργούντος υπό την επωνυμία TARGET VENTURES, καθώς και ένας εκπρόσωπος της παρεμβαίνουσας, παρέστησαν σε συνέδριο που χαίρει μεγάλης φήμης στον τομέα των επενδύσεων, το οποίο πραγματοποιήθηκε στις 13 και 14 Νοεμβρίου 2014 στο Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο). Στις 13 Νοεμβρίου 2014, ο εκπρόσωπος μιας νέας επιχειρήσεως που αναζητούσε επενδυτές απέστειλε δύο ηλεκτρονικά μηνύματα στα τρία αυτά πρόσωπα από κοινού, αποκαλώντας τα με τα μικρά τους ονόματα. Ήταν εμφανείς δε οι ηλεκτρονικές διευθύνσεις τους, οι οποίες είχαν, αντιστοίχως, τις καταλήξεις @targetpartners.de και @targetventures.ru.

4 Στις 27 Ιανουαρίου 2015, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)]. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο «TARGET VENTURES» (στο εξής: επίμαχο σήμα).

5 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, η καθεμιά, στην εξής περιγραφή:

– κλάση 35: «Διαφήμιση, διοίκηση επιχειρήσεων, διαχείριση εμπορικών υποθέσεων, παροχή συμβουλών σε επιχειρήσεις, εργασίες γραφείου»·

– κλάση 36: «Χρηματοοικονομικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις· εξαιρούνται τα συστήματα πληρωμής και τα συστήματα ηλεκτρονικής επικοινωνίας που σχετίζονται με τις πληρωμές ή τις εντολές πληρωμής».

6 Η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 33/2015, της 18ης Φεβρουαρίου 2015. Το επίμαχο σήμα καταχωρίσθηκε στις 28 Μαΐου 2015, με αριθμό 13685565.

7 Ειδοποιηθείσα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 7ης Ιουλίου 2015, το οποίο απεστάλη από πελάτη ο οποίος φέρεται να την ταύτισε εσφαλμένα με την προσφεύγουσα, η οποία διοργάνωνε στο Βερολίνο (Γερμανία), στις 16 Ιουλίου 2016, διαφημιστική εκδήλωση, η παρεμβαίνουσα απέστειλε στην προσφεύγουσα επιστολή με την οποία ζητούσε να παύσει και να μην επαναληφθεί η χρήση του σήματος, και εν συνεχεία κατέθεσε αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων ενώπιον του Landgericht Berlin (περιφερειακού δικαστηρίου του Βερολίνου, Γερμανία), από την οποία παραιτήθηκε κατόπιν των επιφυλάξεων που διατύπωσε ο πρόεδρος του αρμόδιου δικαστικού σχηματισμού.

8 Στις 13 Ιουλίου 2015, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίμαχου σήματος, σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001), για το σύνολο των υπηρεσιών που αναφέρθηκαν στη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως.

9 Στις 25 Μαΐου 2017, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας καθ' ολοκληρίαν.

10 Στις 28 Ιουλίου 2017 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρα 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001), κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

11 Με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2019 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας, κρίνοντας ότι η αυτή δεν είχε αποδείξει την κακή πίστη της παρεμβαίνουσας κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος.

12 Προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, πρώτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, καθόσον αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόμενη στον απόλυτο λόγο ακυρότητας του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001 μπορεί να υποβληθεί από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η προσφεύγουσα δεν χρειαζόταν να αποδείξει έννομο συμφέρον για την υποβολή της εν λόγω αιτήσεως, οπότε ήταν άνευ σημασίας το γεγονός ότι από τα έγγραφα που αυτή προσκόμισε δεν κατέστη δυνατό να αποδειχθεί ποιος είχε πράγματι ενεργήσει υπό το σημείο TARGET VENTURES.

13 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών επικύρωσε τα συμπεράσματα του τμήματος ακυρώσεων, κατά τα οποία η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι η παρεμβαίνουσα γνώριζε τις υπηρεσίες που παρέχονταν εντός της Ένωσης από την προσφεύγουσα ή από τρίτο ενεργούντα υπό το σημείο TARGET VENTURES. Κατά το τμήμα προσφυγών, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ούτε ότι η παρεμβαίνουσα γνώριζε, κατά τεκμήριο, τις δραστηριότητές της. Κατά το τμήμα προσφυγών, η χρήση του σημείου TARGET VENTURES στην Ευρώπη από την προσφεύγουσα ή από τρίτον δεν ήταν τέτοιας εκτάσεως ώστε να μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι το σημείο αυτό ήταν ευρύτερα γνωστό ή

αναγνωριζόταν από το ενδιαφερόμενο κοινό και τους οικείους ανταγωνιστές κατά τον χρόνο της υποβολής αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος. Λόγω της σχετικά μικρής διάρκειας της χρήσεως του σημείου TARGET VENTURES στην Ευρώπη πριν από τις 27 Ιανουαρίου 2015, η προσφεύγουσα όφειλε να είχε αποδείξει έντονη χρήση ή, τουλάχιστον, ευρεία κάλυψη των δραστηριοτήτων της από τα μέσα μαζικής ενημερώσεως. Κατά το τμήμα προσφυγών, όμως, δεν υπάρχουν τέτοια στοιχεία, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να συναχθεί ότι η παρεμβαίνουσα γνώριζε, ή τουλάχιστον όφειλε να γνωρίζει, τις εμπορικές δραστηριότητες που ασκούσε η προσφεύγουσα ή τρίτη εταιρία χρησιμοποιώντας το σημείο TARGET VENTURES. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν επληρούτο μία από τις προϋποθέσεις του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, οπότε η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας έπρεπε να απορριφθεί.

14 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα είχε αποδείξει ότι η παρεμβαίνουσα γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η προσφεύγουσα ή τρίτος είχε χρησιμοποιήσει το σημείο TARGET VENTURES πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, δεν είχε αποδείξει ότι η παρεμβαίνουσα ουδέποτε είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει το σήμα αυτό, αλλά ότι απλώς και μόνο αποσκοπούσε στο να παρεμποδίσει την είσοδο της προσφεύγουσας στην ευρωπαϊκή αγορά. Αντιθέτως, από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προκύπτει, κατά το τμήμα προσφυγών, ότι αυτή είχε θεμιτό εμπορικό συμφέρον για την καταχώριση του επίμαχου σήματος.

15 Το ζήτημα αν η εκ μέρους της παρεμβαίνουσας χρήση των μνημονευόμενων στη σκέψη 1 της παρούσας αποφάσεως ονομάτων τομέα δημιούργησε προγενέστερα δικαιώματα επί του σημείου TARGET VENTURES στερείται σημασίας, κατά το τμήμα προσφυγών, διότι αρκεί με την καταχώριση του επίμαχου σήματος να επιδιώκεται θεμιτός εμπορικός σκοπός. Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προέκυπτε ότι αυτή είχε κάνει «ορισμένη χρήση του [επίμαχου] σημείου πριν από την αίτησή της [καταχωρίσεως] του επίμαχου σήματος».

16 Επομένως, κατά το τμήμα προσφυγών, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η παρεμβαίνουσα να κατέθεσε το επίμαχο σήμα είτε διότι επιθυμούσε να επεκτείνει τη χρήση του σημείου TARGET VENTURES, είτε διότι επεδίωκε «να προστατεύσει τους πελάτες της από ενδεχόμενη σύγχυση», όπως, επί παραδείγματι, αυτή που αποδεικνύεται από το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 7ης Ιουλίου 2015 (βλ. σκέψη 7 της παρούσας αποφάσεως). Μολονότι το εν λόγω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου απεστάλη μετά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, εντούτοις αποδεικνύει ότι τουλάχιστον ένας πελάτης συνέδεσε το σημείο TARGET VENTURES με την παρεμβαίνουσα. Εν προκειμένω, η εμπορική λογική που διαπνέει την κατάθεση αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος ήταν η θεμιτή βούληση της παρεμβαίνουσας να προστατεύσει την έχουσα διακριτικό χαρακτήρα ονομασία της TARGET, συνοδευόμενη από την περιγραφή των υπηρεσιών κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου που παρείχε, υπό τον όρο VENTURES, πέραν του σήματός της TARGET PARTNERS, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε σύγχυση μεταξύ των πελατών της.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

18 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

19 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή και να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

20 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν παράβαση, αντιστοίχως, του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και του άρθρου 75 του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001).

21 Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αφενός, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά το κατά πόσον η παρεμβαίνουσα γνώριζε ήδη ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε το σημείο TARGET VENTURES για τις υπηρεσίες κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου που παρείχε. Κατά την προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα όφειλε τουλάχιστον να γνωρίζει ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε το σημείο TARGET VENTURES στο έδαφος της Ένωσης και εκτός του εδάφους αυτού, πρώτον, λόγω της λήψεως των δύο ηλεκτρονικών μηνυμάτων επ' ευκαιρία του εξειδικευμένου συνεδρίου σε θέματα επενδύσεων (βλ. σκέψη 3 της παρούσας αποφάσεως) και, δεύτερον, διότι, κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίδικου σήματος, η προσφεύγουσα είχε ήδη προβεί σε έντονη χρήση του εν λόγω σημείου για υπηρεσίες κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου εκτός της Ένωσης και είχε ξεκινήσει πριν από ένα και πλέον έτος να χρησιμοποιεί το εν λόγω σημείο και στο έδαφος της Ένωσης. Επομένως, κατά την ίδια επιχειρηματολογία, η προσφεύγουσα, ενεργώντας υπό το σημείο TARGET VENTURES, ήταν ήδη γνωστή ως σημαντικός παράγοντας στον τομέα των κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου.

22 Αφετέρου, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα ουδέποτε χρησιμοποίησε το σημείο αυτό για να δηλώσει την εμπορική προέλευση των υπηρεσιών της, ούτε είχε την πρόθεση να το πράξει. Πρόθεσή της κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος ήταν μάλλον να το χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς, ιδίως για να ενισχύσει ή για να προστατεύσει το σήμα της TARGET PARTNERS, ή να παρεμποδίσει γενικώς τους τρίτους και/ή ειδικότερα την προσφεύγουσα να χρησιμοποιήσουν το σημείο TARGET VENTURES, λόγω του ότι τα σημεία αυτά θα μπορούσαν να προκαλέσουν σύγχυση. Το γεγονός, όμως, ότι η παρεμβαίνουσα είναι δικαιούχος του ονόματος τομέα «targetventures.com» ήδη από το 2002 δεν μπορεί, κατά την προσφεύγουσα, να θεμελιώσει τον ισχυρισμό περί υπάρξεως εννόμου συμφέροντος προς κατάθεση του επίμαχου σήματος δεκατρία έτη αργότερα, ιδίως λαμβανομένου υπόψη ότι το εν λόγω όνομα τομέα ουδέποτε χρησιμοποιήθηκε, αλλά, στην καλύτερη περίπτωση, απλώς ανακατηύθυνε τους χρήστες προς τον ιστότοπο «www.targetpartners.de». Μια τέτοια ανακατεύθυνση δύσκολα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «ορισμένη χρήση». Επίσης, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν αξιολόγησε ορθώς ούτε τη χρονική ακολουθία των γεγονότων. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι η παρεμβαίνουσα δεν είχε ενεργήσει κακόπιστα κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος.

23 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα θεωρούν, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η παρεμβαίνουσα γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε στην αγορά της Ένωσης το σημείο

TARGET VENTURES για τις οικείες υπηρεσίες. Εν πάση περιπτώσει, η χρήση του σημείου αυτού από την παρεμβαίνουσα, είτε πριν από την καταχώρισή του ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε μετά από αυτήν, καταδεικνύει ότι η καταχώριση αυτή δικαιολογούνταν από θεμιτό εμπορικό συμφέρον.

24 Κατ' αρχάς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, μολονότι το τμήμα προσφυγών, στην προσβαλλόμενη απόφαση, εφάρμοσε τις διατάξεις του κανονισμού 2017/1001 ratione temporis, και λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, η οποία είναι καθοριστική για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου ουσιαστικού δικαίου επί των αιτήσεων κηρύξεως ακυρότητας [αποφάσεις της 29ης Νοεμβρίου 2018, Alcohol Countermeasure Systems (International) κατά EUIPO, C-340/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:965, σκέψη 2, και της 23ης Απριλίου 2020, Gugler France κατά Gugler και EUIPO, C-736/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:308, σκέψη 3 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία], η υπό κρίση διαφορά διέπεται από τις ουσιαστικές διατάξεις του κανονισμού 207/2009 και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, οι παραπομπές στον κανονισμό 2017/1001 πρέπει να νοηθούν, όσον αφορά τους κανόνες ουσίας, ως παραπομπές στις ταυτόσημου περιεχομένου διατάξεις του κανονισμού 207/2009, χωρίς αυτό να επηρεάζει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κηρύσσεται άκυρο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο EUIPO ή μετά από άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής για παραποίηση/απομίμηση σήματος, εάν ο καταθέτης ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεως σήματος.

25 Ενώ η έννοια της «κακής πίστεως», σύμφωνα με το σύνηθες νόημά της στην καθημερινή γλώσσα, προϋποθέτει την ύπαρξη κακόβουλης σκέψεως ή προθέσεως, η εν λόγω έννοια πρέπει επίσης να ερμηνευθεί στο πλαίσιο του δικαίου των σημάτων, ήτοι στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών. Συναφώς, οι κανονισμοί (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), 207/2009 και 2017/1001, οι οποίοι εκδόθηκαν διαδοχικώς, υπηρετούν τον ίδιο σκοπό, ήτοι την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Οι κανόνες για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποβλέπουν, ειδικότερα, στο να συμβάλουν στο σύστημα ανόθευτου ανταγωνισμού εντός της Ένωσης, στο πλαίσιο του οποίου οι επιχειρήσεις πρέπει να μπορούν, για να προσελκύσουν την πελατεία με την ποιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών τους, να καταχωρίζουν ως σήματα σημεία που παρέχουν στον καταναλωτή τη δυνατότητα να διακρίνει, χωρίς τον κίνδυνο συγχύσεως, τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες από εκείνα που έχουν άλλη προέλευση (βλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2020, Sky κ.λπ., C-371/18, EU:C:2020:45, σκέψη 74).

26 Επομένως, ο απόλυτος λόγος ακυρότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 έχει εφαρμογή όταν από συναφείς και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι ο δικαιούχος σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπέβαλε την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος αυτού όχι με σκοπό να συμμετάσχει καλόπιστα στον ανταγωνισμό, αλλά με την πρόθεση να θίξει, κατά τρόπο που δεν συνάδει προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη, τα συμφέροντα τρίτων ή με την πρόθεση να αποκτήσει, χωρίς καν να στρέφεται κατά κάποιου συγκεκριμένου τρίτου, αποκλειστικό δικαίωμα για σκοπούς άλλους από εκείνους που εμπίπτουν στις λειτουργίες του σήματος, και ιδίως στην ουσιώδη λειτουργία της ενδείξεως προελεύσεως που υπομνήσθηκε στην προηγούμενη σκέψη (αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, σκέψη 46, και της 29ης Ιανουαρίου 2020, Sky κ.λπ., C-371/18, EU:C:2020:45, σκέψη 75).

27 Πρώτον, καθόσον επισήμανε στο σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η κακή πίστη συνεπάγεται συμπεριφορά αποκλίνουσα από τις αναγνωρισμένες αρχές της ηθικής συμπεριφοράς ή των χρηστών συναλλακτικών ηθών στον τομέα της βιομηχανίας ή του εμπορίου και προϋποθέτει κακόβουλη πρόθεση ή οποιοδήποτε άλλο κίνητρο προκλήσεως ζημίας, το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε την έννοια της κακής πίστεως κατά τρόπο υπέρμετρα στενό. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 25 και 26 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, χωρίς καν να στρέφεται κατά συγκεκριμένου τρίτου, η πρόθεση αποκτήσεως αποκλειστικού δικαιώματος για

σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους που εμπίπτουν στις λειτουργίες του σήματος, και ιδίως στη βασική λειτουργία της ενδείξεως της προελεύσεως, δύναται κάλλιστα να αρκεί για να συναχθεί η κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση του σήματος.

28 Επομένως, εάν δεν είναι αναγκαίο, για την αναγνώριση της κακής πίστεως, ο δικαιούχος του επίμαχου σήματος να στρεφόταν κατά συγκεκριμένου τρίτου κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος, δεν είναι αναγκαίο ούτε να γνώριζε τη χρήση του επίμαχου σημείου από τρίτον. Πράγματι, αν ο δικαιούχος του επίμαχου σήματος είχε όντως λάβει γνώση τέτοιας χρήσεως, η αίτησή του κατ' ανάγκην θα στρεφόταν κατά του εν λόγω τρίτου.

29 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών, καθόσον έκρινε κατ' ουσίαν, στα σημεία 31 και 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η έλλειψη αποδείξεως της πραγματικής ή τεκμαιρόμενης γνώσεως της προγενέστερης χρήσεως του επίμαχου σημείου αρκεί για την απόρριψη της επίμαχης αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

30 Δεύτερον, όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο ολοκληρώνοντας την ανάλυσή του στις σκέψεις 48 έως 55 της αποφάσεως της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO (C-104/18 P, EU:C:2019:724), από την ερμηνεία στην οποία προέβη το Δικαστήριο με την απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), και ιδίως με τη σκέψη 53 της αποφάσεως αυτής, προκύπτει ότι όταν αποδεικνύεται ότι υπήρχε χρήση από τρίτον πανομοιότυπου ή παρόμοιου σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες και προκαλούσε σύγχυση, δηλαδή σε κατάσταση διαφορετική από αυτή της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει να εξετάζεται, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως των κρίσιμων περιστάσεων της εκάστοτε υποθέσεως, αν ο αιτών την καταχώριση του επίμαχου σήματος ήταν σε γνώση των ανωτέρω. Ωστόσο, η προηγούμενη χρήση του επίμαχου σημείου από τρίτο δεν αποτελεί προϋπόθεση τιθέμενη από το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (πρβλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, σκέψεις 51, 52, 69 και 70). Κατά συνέπεια, το κατά πόσον ο δικαιούχος του επίμαχου σήματος γνώριζε την προγενέστερη χρήση του σημείου αυτού από τρίτον ή το κατά πόσον ο δικαιούχος αυτός όφειλε να γνωρίζει τέτοια προγενέστερη χρήση του επίμαχου σημείου από τρίτον αποτελεί απλώς και μόνον έναν από τους κρίσιμους παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

31 Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να διευκρινίσει ότι, δεδομένου ότι οι διάφοροι παράγοντες που έχουν επισημανθεί από τη νομολογία είναι απλώς και μόνον παραδείγματα από ένα σύνολο στοιχείων που δύνανται να ληφθούν υπόψη προκειμένου να κριθεί η ενδεχόμενη κακή πίστη αιτούντος καταχώριση κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος [απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2019, Mouldpro κατά EUIPO – Wenz Kunststoff (MOULDPRO), T-796/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:88, σκέψη 83], η έλλειψη κάποιου εξ αυτών των παραγόντων δεν εμποδίζει κατ' ανάγκην, ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις της εκάστοτε υποθέσεως, τη διαπίστωση της κακής πίστεως του αιτούντος την καταχώριση [βλ. απόφαση της 23ης Μαΐου 2019, Holzer y Cia κατά EUIPO – Annco (ANN TAYLOR και AT ANN TAYLOR), T-3/18 και T-4/18, EU:T:2019:357, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

32 Ως εκ τούτου, στο σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι, για την εκτίμηση περί υπάρξεως κακής πίστεως, «[έπρεπε] να συνεκτιμηθούν» τα κριτήρια που απαριθμούνται στη σκέψη 53 της αποφάσεως της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), χωρίς, με τον τρόπο αυτό, να λάβει επαρκώς υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως.

33 Τρίτον, η πρόθεση του αιτούντος την καταχώριση σήματος είναι υποκειμενικό στοιχείο, το οποίο πρέπει, ωστόσο, να προσδιορίζεται αντικειμενικώς από τις αρμόδιες διοικητικές και δικαστικές αρχές. Κατά συνέπεια, κάθε ισχυρισμός περί κακής πίστεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης υποθέσεως. Μόνον

κατ' αυτόν τον τρόπο ο ισχυρισμός περί κακής πίστεως δύναται να εκτιμηθεί αντικειμενικώς (βλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO, C-104/18 P, EU:C:2019:724, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

34 Στις σκέψεις 48 έως 55 της αποφάσεως της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO (C-104/18 P, EU:C:2019:724), το Δικαστήριο διευκρίνισε, επίσης, ότι οι παράγοντες τους οποίους είχε επισημάνει στην απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη κακής πίστεως, συνδέονταν στενά με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, και ότι ενδεχομένως να υπήρχαν και άλλες περιπτώσεις στις οποίες η αίτηση καταχωρίσεως σήματος μπορούσε να θεωρηθεί ότι υποβλήθηκε κακόπιστα (πρβλ., επίσης, απόφαση της 23ης Μαΐου 2019, ANN TAYLOR και AT ANN TAYLOR, T-3/18 και T-4/18, EU:T:2019:357, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

35 Ειδικότερα όσον αφορά το ζήτημα αν η παρεμβαίνουσα αιτήθηκε την καταχώριση του επίμαχου σήματος χωρίς την πρόθεση να το χρησιμοποιήσει για σκοπούς που εμπίπτουν στις λειτουργίες σήματος, και ιδίως στην ουσιώδη λειτουργία της ενδείξεως προελεύσεως (βλ. σκέψεις 25 και 26 της παρούσας αποφάσεως), από τις σκέψεις 76 και 77 της αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 2020, Sky κ.λπ. (C-371/18, EU:C:2020:45), προκύπτει ότι, καίτοι ο αιτών την καταχώριση σήματος δεν υποχρεούται να αναφέρει, ούτε καν να γνωρίζει, με ακρίβεια, κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως ή εξετάσεως της αιτήσεως αυτής, τη χρήση του σήματος του οποίου ζητεί την καταχώριση στην οποία πρόκειται να προβεί, και παρότι διαθέτει πενταετή προθεσμία για να προβεί σε πραγματική χρήση σύμφωνη με τη βασική λειτουργία του σήματος αυτού, η καταχώριση σήματος χωρίς ο αιτών την καταχώριση να έχει καμία πρόθεση να το χρησιμοποιήσει για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η καταχώριση αυτή είναι ικανή να στοιχειοθετεί κακή πίστη, καθόσον η αίτηση καταχωρίσεως σήματος στερείται δικαιολογητικής βάσεως υπό το πρίσμα των σκοπών του κανονισμού 207/2009. Εντούτοις, η κακή αυτή πίστη δύναται να διαπιστωθεί αποκλειστικώς και μόνον εφόσον υφίστανται αντικειμενικές κρίσιμες και συγκλίνουσες ενδείξεις από τις οποίες προκύπτει ότι, κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος, ο αιτών την καταχώριση είχε την πρόθεση είτε να θίξει τα συμφέροντα τρίτων κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη είτε να αποκτήσει, χωρίς καν να στρέφεται κατά συγκεκριμένου τρίτου, αποκλειστικό δικαίωμα για σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους που εμπίπτουν στις λειτουργίες του σήματος.

36 Εν προκειμένω, προκύπτει από αντικειμενικές, κρίσιμες και συγκλίνουσες ενδείξεις ότι η παρεμβαίνουσα δεν είχε την πρόθεση, κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, να το χρησιμοποιήσει στο πλαίσιο των λειτουργιών του.

37 Πρώτον, στο σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως σημειώνεται ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η παρεμβαίνουσα να επιδίωκε να προστατεύσει τους πελάτες της από ενδεχόμενη σύγχυση μεταξύ των σημείων TARGET PARTNERS και TARGET VENTURES και ότι η εμπορική λογική πίσω από την κατάθεση του επίμαχου σήματος ήταν η θεμιτή βούληση της παρεμβαίνουσας να προστατεύσει την έχουσα διακριτικό χαρακτήρα ονομασία της (TARGET) συνοδευόμενη από την περιγραφή των παρεχόμενων από αυτή υπηρεσιών κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου (VENTURES), πέραν του σήματός της TARGET PARTNERS, αποφεύγοντας με τον τρόπο αυτό κάθε σύγχυση μεταξύ των πελατών της.

38 Εντούτοις, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα καταχώρισε ένα σήμα προκειμένου να αποτρέψει κίνδυνο συγχύσεως με άλλο σήμα του οποίου ήταν ήδη δικαιούχος και/ή προκειμένου να προστατεύσει στο πλαίσιο αυτό το κοινό στοιχείο των εν λόγω σημάτων είναι, όπως προβάλλει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, ξένο προς τις λειτουργίες ενός σήματος, ιδίως δε προς την ουσιώδη λειτουργία της ενδείξεως προελεύσεως, και μάλλον συνέβαλε στην ενίσχυση και στην προστασία του πρώτου σήματος της παρεμβαίνουσας, το οποίο ήταν, τόσο πριν από την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος όσο και μετά από αυτήν, το μόνο σημείο υπό το οποίο η τελευταία προσέφερε τις υπηρεσίες της.

39 Δεύτερον, από τις απαντήσεις της παρεμβαίνουσας στις ερωτήσεις που τέθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει σαφώς ότι οδηγήθηκε στην υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος με την πρόθεση να ενισχύσει άλλο σήμα, ήτοι το σήμα TARGET PARTNERS, καθόσον οι ιστότοποι «www.targetventures.de» και «www.targetventures.com» απλώς ανακατηύθυναν τους χρήστες στον κύριο ιστότοπο της παρεμβαίνουσας.

40 Πράγματι, η παρεμβαίνουσα διευκρίνισε ότι το επίμαχο σήμα είχε χρησιμοποιηθεί, όπως και πριν από την καταχώρισή του, στους ιστοτόπους προκειμένου να ανακατευθύνονται οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές στον κύριο ιστότοπό της, με τίτλο «www.targetpartners.de», μέσω του οποίου παρέχει τις υπηρεσίες της. Επίσης, διευκρίνισε ότι αυτός ήταν ο κύριος λόγος της χρήσεώς του. Η παρεμβαίνουσα προέβαλε ότι, χρησιμοποιώντας στα ονόματα τομέα «targetventures.com» και «targetventures.de» ένα διακριτικό στοιχείο, ήτοι το στοιχείο «target», μαζί με ένα περιγραφικό στοιχείο των υπηρεσιών κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, ήτοι το στοιχείο «ventures», και ανακατευθύνοντας τους χρήστες στον κύριο δικτυακό της τόπο, μέσω του οποίου προσφέρει τις υπηρεσίες της υπό το σήμα TARGET PARTNERS, σκόπευε να δείξει στο ενδιαφερόμενο κοινό ότι οι εν λόγω υπηρεσίες παρέχονταν επίσης από την Target Partners. Επομένως, ο λόγος της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος ήταν να προστατευθεί το σημείο TARGET, που χρησιμοποιείται στο όνομα των δύο αυτών ιστοτόπων. Επίσης, η παρεμβαίνουσα δήλωσε ότι βούλησή της ήταν να διευρύνει το χαρτοφυλάκιο σημάτων της.

41 Δεδομένου, αφενός, ότι δεν αμφισβητείται ότι η χρήση του σημείου TARGET VENTURES ήταν η ίδια, τόσο πριν από την υποβολή της αιτήσεώς της καταχωρίσεως όσο και μετά από αυτήν, ότι δηλαδή επρόκειτο για ανακατεύθυνση στον κύριο ιστότοπο της παρεμβαίνουσας «www.targetpartners.de», και, αφετέρου, ότι δύναται να συναχθεί από τη διευκρίνιση της παρεμβαίνουσας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι η προστασία της χρήσεως αυτής ήταν ο κύριος λόγος της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, χωρίς η παρεμβαίνουσα να κάνει λόγο για κάποια άλλη συγκεκριμένη σχεδιαζόμενη χρήση, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παρεμβαίνουσα είχε απλώς και μόνον την πρόθεση να συνεχίσει να χρησιμοποιεί το σήμα αυτό όπως ακριβώς και πριν από την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως. Ως εκ τούτου, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε την εν λόγω αίτηση όχι με σκοπό την καλόπιστη συμμετοχή στον ανταγωνισμό, αλλά με την πρόθεση να αποκτήσει, ενδεχομένως χωρίς να στρέφεται κατά συγκεκριμένου τρίτου, αποκλειστικό δικαίωμα για σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους που εμπίπτουν στις λειτουργίες του σήματος, και ιδίως στη βασική λειτουργία της ενδείξεως προελεύσεως.

42 Τρίτον, όσον αφορά τη γενική διαπίστωση που περιλαμβάνεται στο σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ήτοι ότι δεν αποκλείεται η παρεμβαίνουσα να κατέθεσε το επίμαχο σήμα διότι επιθυμούσε να επεκτείνει τη χρήση του σημείου TARGET VENTURES, αυτή αντικρούεται όχι μόνον από την έλλειψη οποιασδήποτε χρήσεως του εν λόγω σημείου πέραν εκείνης που είχε ήδη γίνει πριν από την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως, αλλά και από τις δηλώσεις της παρεμβαίνουσας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σχετικά με την κύρια αιτία της χρήσεως του σημείου αυτού τόσο πριν από την υποβολή της εν λόγω αιτήσεως όσο και μετά από αυτή, και την πρόθεσή της τη δεδομένη χρονική στιγμή, καθώς και από το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα ενήργησε κατά τρόπο ώστε να προσδιορίζεται στην αντίληψη των πελατών αποκλειστικώς υπό το σήμα TARGET PARTNERS.

43 Πράγματι, όπως προκύπτει από την απάντηση της παρεμβαίνουσας στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 7ης Ιουλίου 2015 (βλ. σκέψη 7 της παρούσας αποφάσεως), η πρόθεσή της ήταν να διευκρινίσει σαφώς στον επίμαχο πελάτη ότι δεν διοργάνωνε εκείνη τη διαφημιστική εκδήλωση, χωρίς ωστόσο να αναφέρει ότι χρησιμοποιούσε επίσης την επωνυμία TARGET VENTURES. Επίσης, δεν αμφισβητείται ότι η παρεμβαίνουσα ουδέποτε προσέφερε τις υπηρεσίες της χρησιμοποιώντας προς τον σκοπό αυτόν το σημείο TARGET VENTURES. Αντιθέτως, η προέλευση των υπηρεσιών που παρείχε η παρεμβαίνουσα προσδιοριζόταν πάντοτε από το σήμα TARGET PARTNERS. Επομένως, η παρεμβαίνουσα, ακόμη και μετά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως, χρησιμοποίησε την επωνυμία αυτή κατ' αποκλεισμόν κάθε άλλης, προκειμένου να ταυτοποιείται η ίδια στην αντίληψη των πελατών της.

44 Υπό τις συνθήκες αυτές και ελλείψει οποιουδήποτε σχετικού στοιχείου, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι η πρόθεση επεκτάσεως της χρήσεως του σημείου TARGET VENTURES ήταν ικανή να δικαιολογήσει την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεώς του.

45 Ως εκ τούτου, η αιτιολογία στην οποία στηρίζεται το συμπέρασμα που διατυπώνεται στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως ενέχει νομικό σφάλμα και πλάνη περί τα πράγματα.

46 Τέταρτον, όπως κρίθηκε στις σκέψεις 27 έως 29 της παρούσας αποφάσεως, αν η πρόθεση του δικαιούχου του επίμαχου σήματος κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του καταχωρίσεως είναι να αποκτήσει, χωρίς καν να στρέφεται κατά συγκεκριμένου τρίτου, αποκλειστικό δικαίωμα για σκοπούς άλλους από εκείνους που εμπίπτουν στις λειτουργίες του σήματος, η εξέταση της εκ μέρους του δικαιούχου αυτού του σήματος προηγούμενης γνώσεως της χρήσεως του επίμαχου σημείου από τρίτον δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη διαπίστωση της κακής πίστης του εν λόγω δικαιούχου. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν είναι αναγκαία ούτε η εξέταση της χρονικής ακολουθίας των γεγονότων, η οποία εντάσσεται ακριβώς στην ανάλυση του ζητήματος κατά πόσον ο δικαιούχος του σήματος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει τη χρήση του σήματος αυτού από τρίτον. Εντούτοις, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε, εν προκειμένω, αναγκαία την απόδειξη από την προσφεύγουσα της εκ μέρους της παρεμβαίνουσας θετικής ή τεκμαιρόμενης γνώσεως της χρήσεως του σημείου TARGET VENTURES, όφειλε να είχε λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την υπό κρίση υπόθεση, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται, πρώτον, η χρήση του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα εκτός της Ένωσης και, δεύτερον, η χρονική ακολουθία των γεγονότων.

47 Κατά πρώτον, από την απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO (C-104/18 P, EU:C:2019:724, σκέψεις 51, 52 και 55), προκύπτει ότι η εξέταση του κατά πόσον ο δικαιούχος του επίμαχου σήματος γνώριζε εκ των προτέρων τη χρήση του σημείου αυτού από τρίτον δεν πρέπει να περιορίζεται στην αγορά της Ένωσης. Ειδικότερα, το Δικαστήριο διευκρίνισε στη σκέψη 52 της εν λόγω αποφάσεως ότι ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), στις οποίες η αίτηση καταχωρίσεως σήματος μπορεί να θεωρηθεί ότι υποβλήθηκε κακόπιστα παρά την έλλειψη, κατά τον χρόνο υποβολής της εν λόγω αιτήσεως, της εκ μέρους τρίτου χρήσεως, στην εσωτερική αγορά, πανομοιότυπου ή παρόμοιου σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα. Καθόσον επικύρωσε την ανάλυση του τμήματος ακυρώσεων και περιόρισε τη δική του εξέταση στην εκ μέρους της παρεμβαίνουσας γνώση της χρήσεως από την προσφεύγουσα ή τρίτο του σημείου TARGET VENTURES στο πλαίσιο των εμπορικών δραστηριοτήτων τους εντός της Ένωσης, το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε ελλιπώς το κριτήριο αυτό, στα σημεία 23, 26, 30 και 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

48 Κατά δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, στο πλαίσιο της αναλύσεώς του, το τμήμα προσφυγών ουδόλως έλαβε υπόψη τη χρονική ακολουθία των γεγονότων που χαρακτήριζαν την υπό κρίση υπόθεση.

49 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, παρέλκει δε η εξέταση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εν προκειμένω, το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ζήτησε να καταδικαστεί μόνον το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, το τελευταίο πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της προσφεύγουσας στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

51 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζήτησε να καταδικαστεί το EUIPO στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 190, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται ως έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν. Εντούτοις, δεν ισχύει το ίδιο όσον αφορά τα έξοδα στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το αίτημα της προσφεύγουσας να καταδικαστεί το EUIPO στα έξοδα της διοικητικής διαδικασίας μπορεί να γίνει δεκτό μόνον όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

52 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 4ης Φεβρουαρίου 2019 (υπόθεση R 1684/2017-2).

2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα της Target Ventures Group Ltd, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η τελευταία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

3) Η Target Partners GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Collins Kreuschitz Steinfatt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Οκτωβρίου 2020.

(υπογραφές)